

[Elisabeth Bruun Olesen]

slæbt i Arbejdsretten, hvis de går ud i en aktion, fordi arbejdsgiverne ikke har overholdt et påbud fra Arbejdstilsynet, hvor de i dag pænt må vente, indtil det har været igennem hele møllen. Det er den anden side af virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Ja netop, folks retssikkerhed.

Det var nu til hr. Taanquist, men jeg synes, det var et vældig godt udtryk, fru Elisabeth Bruun Olesen brugte.

At en klage har opsættende virkning, hænger tæt sammen med det rammelovssystem, vi har, hvor Folketinget alene har tilkendegivet, inden for hvilke rammer området skal administreres. Det er altså den ansvarlige myndighed, i dette tilfælde arbejdsministeren og Arbejdstilsynet, der sammen med arbejdsmarkedets parter skal udarbejde bekendtgørelsen.

Vi ved jo godt, at administration af sådan nogle regler meget ofte beror på et skøn, og det er derfor, vi har et veludviklet klagesystem, sådan at borgerne – folk og virksomhederne og virksomhedsejerne, som jo også er en slags folk – har mulighed for at få prøvet en underordnet myndigheds afgørelse. Det er det, jeg er bange for at vi vil lave om på.

Jeg vil godt spørge hr. Taanquist, som talte om den paniske angst hos Arbejdstilsynet om at komme med forbud: har hr. Taanquist ikke overvejet, om den paniske angst bliver endnu større, hvis dette lovforslag bliver vedtaget?

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jo, det har jeg overvejet, fru Jette Thomsen, og det er derfor, vi fremsætter forslaget på den måde, som det nu er fremsat på her. Det er ikke et enestående tilfælde. Det er en måde, det er udtrykt på også i anden lovgivning, f.eks. i lov om visse havanlæg, og det er også en arbejdsmiljølov, ikke at forglemme.

Til fru Elsebeth Kock-Petersen: i de ordførertaler i første runde, jeg refererer til, hørte jeg ikke ét ord, der kunne fortolkes som hensyn til de ansatte. Jeg hørte kun – også fra arbejdsministerens side – hensynet til

retssikkerheden for arbejdsgiverne. Det er ikke det, det drejer sig om for vores vedkommende. Det er ikke alene et spørgsmål om retssikkerhed. Det er også et spørgsmål om menneskers liv og helbred. Det er egentlig også et svar til fru Elisabeth Bruun Olesen.

Jeg skal beklage, at jeg ikke fra begyndelsen af fik takket dem, der har givet nogenlunde tilslutning til begge forslagene, herunder VS og SF, som jeg i høj grad er taknemlig for de positive bemærkninger, der er faldet. Der er rettet bebrejdelser mod os, fordi vi har været for korte i vores bemærkninger til lovforslaget, men o.k., nu skal der være en udvalgsbehandling, så lad os se, hvad vi kan gøre ved det. Jeg mener stadig væk, det er vigtigt af hensyn til de ansatte på de virksomheder, der har et arbejdsmiljø, der, som det for nylig blev sagt, er ude af kontrol, at vi sørger for, at de kan arbejde i sikkerhed.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg forstår nu, at hr. Taanquists bemærkning om det med det menneskelige osv. drejer sig om, at vi ikke har haft en generel arbejdsmiljøpolitisk debat i forbindelse med dette lille forslag om to konkrete punkter. Det er da noget helt andet. En generel arbejdsmiljøpolitisk debat, hvor vi tager udgangspunkt i det enkelte menneskes sundhed og sikkerhed, får vi sandelig lejlighed til her i Folketinget i forbindelse med den redegørelse, som også i statsministerens åbningstale er blevet bebudet. Men det er nu almindeligt ved første behandling, at man snakker om det forslag, der er blevet fremsat, og ikke om alt muligt andet. Det er sådan set begrundelsen for min del af svaret.

Jeg synes ærlig talt, det er stærkt, at hr. Taanquist står her og siger, at arbejdsministeren ser bort fra det menneskelige i denne sag, og hænger det sammen med situationen på Sønderborg Yachtværft, når jeg her i samme sal i forbindelse med et spørgsmål fra hr. Taanquist har sagt, at denne sag er eksemplet på, hvordan det ikke må gå, og at jeg ville forvente på det tidspunkt – det var i foråret 1986 – at der ville blive en af de mest alvorlige retssager efterfølgende, og at jeg mener, der skulle være grebet ind før, og at jeg allerede dengang bebudede, at der af Arbejdstilsynet ville blive indstillet hæftestraf til de personer, der havde ansvaret, og når hr. Taanquist ved, at det er ved at ske. Der lig-